

polir v. tr. per llisa i llana
(alguna cosa) pregant la
el marbre, el vidre. || fig. donar

(a algú cosa) tota la ~~passada~~ ^{la} conec-
ció, perfecció, possibles, donant-li
d'última mà, revisant-la se-
verament. Polir un escrit || fig.

^{elevar}
~~fer~~ la rusticitat (a algú),
instruir-lo en el tracte civil,
cortès. || prostar

polisacàrid m. Hidrat de
carbon de composició complexa
descomponible per hidròlisi
en dos de més simples.